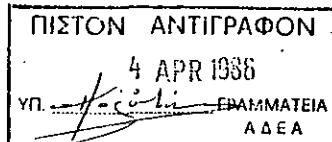

ΑΝΩΤΑΤΗ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

(ΥΠΟΘΕΣΗ ΑΡ. 1/1986)

ΠΡΟΣΦΥΓΗ ΚΟΠ ΚΑΤΑ

ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ "ΟΡΦΕΑΣ" ΑΘΗΝΩΝ

Ημερ. 6.3.1986

ΑΠΟΦΑΣΗ ΜΕΙΟΨΗΦΙΑΣ

Είχα την ευκαιρία να διαβάσω την απόφαση της πλειοψηφίας πάνω στην εισήγηση του ευπαίδευτου συνήγαρου του Σωματείου "ΟΡΦΕΑΣ", Αθηναίων, ότι δεν αποδείχθηκε εκ πρώτης όψεως υπόθεση εναντίον του διωκόμενου Σωματείου για να κληθεί σε απολογία.

Διαφωνώ με την απόφαση που έχουν εκδώσει η πλειοψηφία των ευπαίδευτων μελών της ΑΔΕΑ και θεωρώ αναγκαίο να εκδώσω χωριστή απόφαση μειοψηφίας πάνω στο επίδικο θέμα.

Στην απόφαση της πλειοψηφίας υπάρχουν επιχειρήματα και ευρήματα με τα οποία συμφωνώ.

Για τους σκοπούς αυτής της απόφασης δεν είναι αναγκαίο να επαναλάβω αναλυτικά όλα τα επιχειρήματα της πλειοψηφίας των μελών της ΑΔΕΑ πάνω στα σημεία και τα ευρήματα τους, με τα οποία συμφωνώ. Θεωρώ αρκετό αιωλώς να αναριθμήσω, πιο κάτω, αυτά τα ευρήματα και να καθορίσω αν συμφωνώ με αυτά και τα υιοθετώ ή όχι.

Συμφωνώ με την απόφαση της πλειοψηφίας σχετικά με τα στοιχεία και δεδομένα που πρέπει να υπάρχουν για να αποφασισθεί ότι υπάρχει "εκ πρώτης όψεως" υπόθεση.

Συμφωνώ επίσης, για τους ίδιους λόγους και πάνω στο ίδιο σκεπτικό και επιχειρηματολογία, με τη πλειοψηφία, ότι η ΑΔΕΑ έχει αρμοδιότητα να εκδικάσει αυτή την υπόθεση, και ότι αν αποδειχθεί ότι οι αξιωματούχοι του Σωματείου "ΟΡΦΕΑΣ" που αναφέρονται στο κατηγορητήριο έχουν διαπράξει τις πράξεις και ενέργειες για τις οποίες κατηγορούνται, τότε, νομικά, πρέπει να αποδοθεί ευθύνη, για αυτές τις πράξεις και ενέργειες, και στο Σωματείο "ΟΡΦΕΑΣ".

Πρόκειται συμφωνώ ότι η προηγούμενη απόφαση της ΑΔΕΑ στην υπόθεση Αρ. 3/78 ΧΑΛΚΑΝΟΡΑΣ ν.ς. Δ.Ε. ΚΟΠ, πρέπει εφεξής να εφαρμόζεται υπο το φώς της Απόφασης του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην μεταγενέστερη υπόθεση

Εκδοτική Εταιρεία Ηνωμένοι Δημοσιογράφοι "Δίας" νς. Αστυνομία (1982)
2CLR p.229. Θεωρώ όμως χρήσιμο να αναφέρω ότι δεν συμφωνώ με την
ερμηνεία που έδωσε ο ευποϊδευτος δικηγόρος του Σωματείου "ΟΡΦΕΑΣ" στην
υπόθεση ΧΑΛΚΑΝΟΡΑΣ νς Δ.Ε.ΚΟΠ και για το νομικό αποτέλεσμα εκείνης της
Απόφασης, τουλάχιστο στη έκταση που επιδιώχθηκε η γενίκευση αυτής της
απόφασης.

Λαμβάνοντας υπόψη τα πιο πάνω ευρήματα, που είναι κοινά ευρήματα της
πλειοψηφίας των μελών της ΑΔΕΑ και εμένα, το θέμα που παραμένει για
απόφαση, σε αυτό το στάδιο, είναι η εκτίμηση της μαρτυρίας που έχει
προσαχθεί εναντίον των αξιωματούχων του Σωματείου "ΟΡΦΕΑΣ" Αθηνών για να κριθεί
αν αυτή η μαρτυρία είναι τέτοια, ώστε να συνιστά στοιχειαθέρτηση "εκ
πρώτης όψεως" υπόθεσης, ώστε να δικαιολογείται η ΑΔΕΑ να καλέσει το
διωκόμενο Σωματείο σε απολογία.

Με βάση τα ίδια ευρήματα, εγώ οδηγούμαι σε αντίθετο συμπέρασμα από
την απόφαση της πλειοψηφίας των μελών της ΑΔΕΑ και ευρίσκω ότι από τη
μαρτυρία ενώπιον της ΑΔΕΑ έχει αποδειχθεί "εκ πρώτης όψεως υπόθεση" ώστε
να κληθεί σε απολογία το διωκόμενο Σωματείο.

Με την ενδιάμεση "Απόφαση αρ. 2" που εξέδωσε, σε αυτή την υπόθεση, η ΑΔΕΑ
την 21/2/1986, αποφασίστηκε να μη γίνουν δεκτές ως μαρτυρία, οι καταθέσεις
που οι τρεις αξιωματούχοι του Σωματείου "ΟΡΦΕΑΣ" είχαν δώσει στην Αστυνομία,
στα πλαίσια της αστυνομικής έρευνας που οδήγησε στη ποινική δίωξη, στην
υπόθεση 6263/85. Όπως είναι γνωστό, διαφωνήματα με την ενδιάμεση
Απόφαση και μειοψηφώντας, υποστήριξα ότι εκείνοι, οι καταθέσεις έπρεπε να
είχαν γίνει αποδεκτές, ως μαρτυρία για τους λόγους που ανέφερα στη χωριστή
Ενδιάμεση Απόφαση που εξέδωσα στις 21/2/86.

Ανεξάρτητα από τη διαφωνία μου εκείνη, δεσμεύομαι από την, τότε, απόφαση
της πλειοψηφίας των μελών της ΑΔΕΑ, και για τους σκοπούς αυτής της απόφασης
μου, δεν λαμβάνω υπόψη ούτε επηρεάζομαι από την ύπαρξη εκείνων των καταθέσεων
των αξιωματούχων του Σωματείου "ΟΡΦΕΑΣ" που, εν πάση περιπτώσει, δεν βρίσκονται
τώρα μπροστά στην ΑΔΕΑ ούτε η ΑΔΕΑ γνωρίζει το περιεχόμενο τους.

Όμως, στη τωρινή απόφαση μου, καθοδηγούμαι από τα πορίσματα που η πλειοψηφία
των μελών της ΑΔΕΑ καθόρισε σε εκείνη την απόφαση της πάνω στις αρχές που
πρέπει να διέπουν ένα πειθαρχικό όργανο, όπως η ΑΔΕΑ, σχετικό με τα ευρήματα
του Πρωτοδικού Δικαστηρίου, σε ποινική υπόθεση που αφορούσε της πειθαρχικής
διαδικασίας πάνω στα ίδια γεγονότα.

Η μαρτυρία που τώρα βρίσκεται μπροστά στην ΑΔΕΑ, εναντίου του Σωματείου "ΟΡΦΕΑΣ", και πάνω στην οποία στηρίζω αυτή την Απόφαση μου, είναι μόνο η πιο κάτω:-

- Η κατάθεση του τερματοφύλακα του "ΕΘΝΙΚΟΥ" Ασσίας, κ. Δημήτρη Χριστοφίδη Μ.Κ. 1.
- Στο σημείο αυτό, επιθυμώ να τονίσω ότι το ποινικό Δικαστήριο που εκδίκασε τη ποινική υπόθεση 6263/85, βρήκε και αποφάνθηκε ότι αυτός ο μάρτυρας, είπε, μπροστά στο ποινικό Δικαστήριο, όλη την αλήθεια και ότι ηρώκεται για υπύλητα αξιόπιστα μάρτυρα.

Συγκεκριμένα, στη σελίδα 32 της Απόφασης του Ποινικού Δικαστηρίου (1η παράγραφος), το Ποινικό Δικαστήριο, αναφέρει:-

"Δεν έχω καμιά απολύτως αμφιβολία ότι ο κ. Δημήτρης Χριστοφίδης (Μ.Κ.6) είπε στο Δικαστήριο την αλήθεια σε όλα τα ουσιώδη υπο εξέταση θέματα και ότι η μαρτυρία του δίδεται από την αναγκαία ακρίβεια ώστε το Δικαστήριο με ασφάλεια να στηριχθεί σε αυτή".

Σύμφωνα με την ενδιάμεση απόφαση της πλειοψηφίας των μελών της ΑΔΕΑ, που στο σημείο αυτό με ευρίσκει σύμφωνα, το πειθαρχικό όργανο που λέγεται ΑΔΕΑ, δεσμεύεται από αυτό το εύρημα του Ποινικού Δικαστηρίου.

Αρα, για την ΑΔΕΑ, η μαρτυρία του κ. Δημήτρη Χριστοφίδη πρέπει να γίνει αποδεκτή από την ΑΔΕΑ, χωρίς αμφισβήτηση. Στη μαρτυρία του, τόσο ενώπιου του Ποινικού Δικαστηρίου, όσο και στη γραπτή κατάθεση του και τη προφορική κατάθεση του ενώπιου της ΑΔΕΑ, εμπλέκει τους αξιωματούχους του Σωματείου "ΟΡΦΕΑΣ" με βάση τα όσα του είπε ο Χαράλαμπος Σάββας.

Θέματα σε ποινική διαδικασία, τέτοια μαρτυρία, που εμπλέκει τους αξιωματούχους του Σωματείου "ΟΡΦΕΑΣ", δεν είναι αποδεκτή μαρτυρία για λόγους ποινικής διώξης, διότι είναι "εξ ακοής" μαρτυρία (hearsay). Όμως, ήδη η πλειοψηφία των μελών της ΑΔΕΑ, σε αυτή τη διαδικασία, έχει αποφασίσει, και πάνω σε αυτό το σημείο συμφωνώ με την απόφαση της πλειοψηφίας, ότι η ΑΔΕΑ, δεν εμπνδίζεται από του να δεχτεί "εξ ακοής" μαρτυρία.

Αρα, ενώ το ποινικό Δικαστήριο ήταν υποχρεωμένο να αποδεχτεί τη σχετική μαρτυρία του Δημήτρη Χριστοφίδη, εναντίου των αξιωματούχων του Σωματείου "ΟΡΦΕΑΣ", διότι ήταν "εξ ακοής" μαρτυρία, και την υπόθεση, η ΑΔΕΑ όχι μόνο, δεν περπατάει από τέτοιο περπατητό, αλλά αντίθετα, σύμφωνα με την Ενδιάμεση απόφαση της πλειοψηφίας της ΑΔΕΑ, που πάνω στο σημείο αυτό αποδέχομαι, είναι δεσμευμένη από το εύρημα του ποινικού Δικαστηρίου,

ὅτι ἡ μαρτυρία τοῦ Δημήτρη Χριστοφίδη, περιλαμβανομένων καὶ τῶν σημείων ποῦ εἶναι "ἐξ ἀκοῆς" μαρτυρία, εἶναι ἀληθῆς καὶ ὅτι τὸ Δικαστήριο μπορεῖ "με ἀσφάλεια νὰ στηριχθεῖ σὲ αὐτὴ". Καὶ τὸ ποινικὸ Δικαστήριο θὰ στηριζόταν σὲ αὐτὴ, ὃν δὲν ἐμποδίζετο νὰ τὸ πράξει, μόνον καὶ μόνον, λόγῳ τοῦ βασικοῦ κανόνα τῆς ποινικῆς δικονομίας, ὅτι δὲν μπορεῖ νὰ δεχτεῖ "ἐξ ἀκοῆς" μαρτυρία.

Κανόνα ποῦ ἡ ΑΔΕΑ, ὡς πειθαρχικὸ ὄργανο, δὲν δεσμεύεται νὰ ἀκολουθῇ. Με ἄλλα λόγια, ἀπὸ τὴν δικονομικὴν κανόνα, ποῦ τυπικὰ καὶ οὐσιαστικὰ, ἐμπόδισε τὸ ποινικὸ Δικαστήριο, νὰ δεχτεῖ ἐκεῖνο τὸ μέρος τῆς "ἀληθοῦς" μαρτυρίας τοῦ Δημήτρη Χριστοφίδη, δὲν ἰσχύει γιὰ τὴν ΑΔΕΑ, ἡ ΑΔΕΑ μπορεῖ νὰ δεχθεῖ τὴν "ἐξ ἀκοῆς" μαρτυρία τοῦ Δημήτρη Χριστοφίδη, ὡς ἀποδεκτὴ μαρτυρία, ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὴν ἀξιολόγησιν τῆς ἐγκυρότητος ποῦ ἡ ΑΔΕΑ πρέπει νὰ δώσει σὲ τέτοια μαρτυρία.

Ὅμως στὰ στάδια υποβλητῆς ἐπιτήρησης ὅτι δὲν ἀπεδείχθη ἡ ὑποτιθέμενη "ἐκ πρώτης ὄψεως ὑπόθεσιν", καὶ ὅπως ἀναφέρεται στὰ σχετικὰ σημεία καὶ ἡ ὑπερβλητὴν ὑπόθεσιν τῆς πλειοψηφίας τῶν μελῶν τῆς ΑΔΕΑ, δὲν ἐγείρεται θέμα "ἀξιολόγησιν" τῆς μαρτυρίας. Αὐτὸ θὰ γίνῃ σὲ μετὰγενέστερα στάδια, καὶ, οἷμαι, τὸ γεγονός ὅτι πρόκειται γιὰ "ἐξ ἀκοῆς" μαρτυρία, θὰ βαρύνει πολὺ στὴν ἀξιολόγησιν τῆς.

Σὲ αὐτὸ τὸ στάδιο, δὲν ἀισχυλούμαστε με τὴν "ἀξιολόγησιν" τῆς μαρτυρίας. Μόνον με τὴν "ὑπαρξὴν" ἢ τὴν "ἀνυπαρξίαν" μαρτυρίας, γιὰ σκοποὺς καθορισμοῦ ὑπαρξῆς "ἐκ πρώτης ὄψεως ὑπόθεσιν" γιὰ σκοποὺς δικονομίας.

Ἀλλὰ με βάση τὰ πῶς πάντως δεδομένα δὲν μπορεῖ νὰ λεχθεῖ ὅτι ὅταν ληφθεῖ ὑπόψιν καὶ ἡ πῶς κατὰ ἀναφερόμενη πρόσθετη μαρτυρία, δὲν ὑπάρχει ἱκανοποιητικὴ μαρτυρία ποῦ νὰ στοιχειωθεῖ "ἐκ πρώτης ὄψεως ὑπόθεσιν" γιὰ νὰ κληθεῖ τὸ δικώμενον ζήτημα πρὸς ἀποκρίσιν.

Θὰ λεχθεῖ ἴσως ὅτι ἡ μαρτυρία τοῦ Δημήτρη Χριστοφίδη, οὐσιαστικὰ στρέφεται καὶ περιορίζεται, σὲ μαρτυρίαν ἐναντίῳ τοῦ Χαρόλαμπου Σάββα, ἄλλως "Πάμπου" (ποῦ πῶς κατὰ ἀναφέρεται ὡς "Πάμπας"). Ἀλλὰ ὅτι Δημήτριος Χριστοφίδης, ὀρθὰ καὶ ἀληθινὰ κατέθεσε στὸ Ποινικὸ Δικαστήριο, τι τοῦ ἔχει πρὸς τὸν Πάμπου, ἀλλὰ ὅτι ὁ Πάμπου, μπορεῖ νὰ ἔχει πρὸς τὸν Δημήτρη Χριστοφίδη.

Αὐτὴ εἶναι μιὰ λογικοφανὴς ἐκδοχή. Ποῦ στὴν ἀνυπαρξίαν ἄλλης μαρτυρίας θὰ δημιουργοῦσε, πιθανὰ, εὐλογη ἀμφιβολία ποῦ θὰ καθιστοῦσε ἀνοσιγὰς γιὰ τὴν ΑΔΕΑ νὰ καλέσει τὸ Σωματεῖο "ΟΡΦΕΑΣ", μόνον πάντως αὐτὴ τὴ μαρτυρία σὲ ἐπερὶσπηση.

Υπάρχει όμως και άλλη μαρτυρία, που για λόγους δικονομικούς, ήταν μη αποδεκτή μαρτυρία εναντίον των αξιωματούχων του "ΟΡΦΕΑ" σε ποινική διαδικασία αλλά δεν είναι απορριπτέα μαρτυρία προςά σε ένα πειθαρχικό όργανο, όπως είναι η ΑΔΕΑ.

Τέτοια μαρτυρία, είναι η κατάθεση του Πόμπου στην Αστυνομία, ημερ. 19/5/85 που βρίσκεται μυστικά στην ΑΔΕΑ, ως Τεκμ. 10

Αυτή η κατάθεση ρητά και κατηγορηματικά, εμπλέκει τους αξιωματούχους του Σωματείου "ΟΙΦΕΛ" και συνιστά μαρτυρία εναντίον τους.

Στη διαδικασία ενώπιον του Ποινικού Δικαστηρίου, αυτή η κατάθεση δεν μπορούσε να γίνει αποδεκτή, και, οπωστό, δεν έγινε δικήρια προφορικά ενώπιον των αξιωματούχων του "ΟΙΦΕΛ".

Δεν έγινε δική, όχι γιατί κρίθηκε από το Ποινικό Δικαστήριο, ως ψευδής ή ως ανακριβής, αλλά, απορρίφθηκε με βάση το δικονομικό κανόνα ότι κατάθεση συγκατηγορουμένου, σε ποινική διαδικασία, δεν γίνεται δική ως μαρτυρία εναντίον των συγκατηγορουμένων του μάρτυρα.

Όμως αυτός ο δικονομικός κανόνας, δεν δεσμεύει την ΑΔΕΑ, τουλάχιστον όσο αφορά το θέμα της αποδεκτικότητας της κατάθεσης. Και ενώπιον της ΑΔΕΑ, τέτοια κατάθεση είναι "αποδεκτή μαρτυρία". Και όντως η ΑΔΕΑ, απεδέχθη ως Τεκμήριο τη κατάθεση του Πόμπου.

Παραμένει ως θέμα προς εξέταση η αξιοπιστία αυτής της κατάθεσης και η αξιολόγηση αυτής της μαρτυρίας, ιδιαίτερα όταν ληφθεί υπόψη ότι ο μάρτυρας Πόμπος, δεν υπέστη τη δοκιμασία της αντεξέτασης.

Όπως, όμως, έχει προαναφερθεί, στο στάδιο που τώρα βρίσκεται η διαδικασία και για τους σκοπούς της τωρινής απόφασης μας, δεν γίνεται θέμα "αξιολόγησης" της μαρτυρίας. Γεννάται μόνο θέμα "υπαρξής" ή "ανυπαρξίας" μαρτυρίας.

Αρα για τους σκοπούς αυτής της απόφασης ευρίσκω ότι η κατάθεση του Πόμπου, που εμπλέκει τους αξιωματούχους του "ΟΡΦΕΑ", είναι αποδεκτή μαρτυρία ενώπιον της ΑΔΕΑ, και, κατά συνέπεια, ένα από τα στοιχεία που πρέπει να συνεκτιμηθούν σχετικά με το ερώτημα αν υπάρχει μαρτυρία ενώπιον της ΑΔΕΑ, που να συνιστά στοιχείο υπέρ της "επικτητικής υπέρβασης" εναντίον των αξιωματούχων του Σωματείου "ΟΙΦΕΛ", για να κληθεί το Σωματείο σε αποπρόσβαση. Αντιθέτως από την αξιολόγηση της βεβαιότητας που πρέπει να δοθεί σε τέτοιου είδους μαρτυρία

Αν η ΑΔΕΑ ήταν ποινικό Δικαστήριο, θα απόρριπτα αυτή τη μαρτυρία σαν στοιχείο που μπορούσε να συνεκτιμηθεί για να αποφασισθεί αν στοιχειοθετείται ή όχι "εκ πρώτης όψεως υπόθεση" εναντίο του Σωματείου, διότι είναι μαρτυρία που προέρχεται απο συγκατηγορούμενο των αξιωματούχων του Σωματείου "ΟΡΦΕΑΣ". Όμως η ΑΔΕΑ δεν είναι νομικό Δικαστήριο. Είναι, πειθαρχικό Όργανο.

Και σύμφωνα με την απόφαση της πλειοψηφίας των μελών της ΑΔΕΑ, ο κανόνας της ποινικής δικονομίας για μη αποδοχή μαρτυρίας "συγκατηγορουμένου", δεν ισχύει αναγκαστικά σε διαδικασία ενώπιο της ΑΔΕΑ. Δεν ισχύει, τουλάχιστο, όσο αφορά την αποδεκτικότητα τέτοιου είδους μαρτυρίας. Είναι άλλο θέμα, το πόση βαρύτητα πρέπει να δώσει σε τέτοιου είδους μαρτυρία. Αλλά το θέμα της "βαρύτητας" που πρέπει να αποδοθεί, δεν εξετάζεται στο τωρινό στάδιο.

Άλλη μαρτυρία που υπάρχει ενώπιο της ΑΔΕΑ, είναι η απόφαση του Ποινικού Δικαστηρίου στην ποινική υπόθεση 6263/85 ημερ. 15/10/1985 (που πιο κάτω αναφέρεται σαν "η Απόφαση").

Αυτή η Απόφαση, ευρίσκει και διαπιστώνει την ύπαρξη "ωριμαμένων γεγονότων και περιστατικών".

Αυτή η Απόφαση σύμφωνα με την απόφαση της πλειοψηφίας των μελών της ΑΔΕΑ, τόσο στη ηροηγουμένη Ενδιάμεση απόφαση, συνιστά "μαρτυρία" ενώπιο της ΑΔΕΑ.

Η πλειοψηφία των μελών της ΑΔΕΑ, παραθέτουν, στην απόφαση τους, απόσπασμα απο την απόφαση αρ. 389 του 1939 του Συμβουλίου Επικρατείας της Ελλάδας.

Οχι μόνο αποδέχονται αλλά και επικαλούνται το σχετικό απόσπασμα της Απόφασης της πλειοψηφίας των μελών της ΑΔΕΑ και την απόφαση με αριθμό 389 του 1939 του Συμβουλίου Επικρατείας και, ειδικότερα, το πιο κάτω απόσπασμα:-

"..... Το πειθαρχικόν Δικαστήριον (όπως η ΑΔΕΑ)..... δεν κωλύεται να τιμωρήσῃ.... εφ' όσον όμως ο ποινικός δικαστής δέχεται την ύπαρξιν ωριμαμένων γεγονότων ή αντιθέτως αποφαίνεται, ότι δεν υπάρχουν αντικειμενικώς ωριμαμένα περιστατικά, ο πειθαρχικός δικαστής, (ΣΗΜ: όπως η ΑΔΕΑ) οφείλει να δεχθῇ τούτο ως βεβαιωμένον εκ του δεδωκυμένου ύπου, προκύπτει εκ της ποινικής αποφάσεως....".

Ποίον είναι το "δεδικασμένον" που, στη προκείμενη περίπτωση, προκύπτει απο την Απόφαση στη ποινική υπόθεση και ποιά είναι τα "ωριμαμένα γεγονότα και περιστατικά" για την ύπαρξη ή όχι των οποίων απηφάνθη ο ποινικός Δικαστής;

Με βάση άλλων, στη ποινική υπόθεση 6263/85, το Ποινικό Δικαστήριο, έχει καταλήξει στο πιο κάτω εμρήματα γεγονότων (Findings of Fact).

"Ευρίσκει ότι το Σάββατο, 18 Μαΐου, 1985, στην Αθήναις ο 1ος, κατηγορούμενος αποδέχθηκε ποσό £500.- ως δώρο απο τους κατηγορουμένους 2,3 και 4 για να έχει ο κ. Χριστοφίδης μειωμένη απόδοση ως τερματοφύλακος

του Εθνικού Άσσιας στον αγώνα μεταξύ του Εθνικού Άσσιας και του Ορφέα Αθηαίνου που θα διεξαγόταν στην Αθηαίνου την Κυριακή, 19 Μαΐου 1985, με σκοπό την αλλοίωση υπέρ του Ορφέα Αθηαίνου του αποτελέσματος του εν λόγω αγώνα". (σελ. 42 αρ. 10-18, της Απόφασης).

Και παρα - κάτω:-

"Ευρίσκω ότι ο 1ος κατηγορούμενος στις 19 Μαΐου, 1985, μετά τη λήξη του αγώνα μεταξύ Εθνικού Άσσιας και Ορφέα Αθηαίνου στον οποίο ο κ. Δ. Χριστοφίδης (Μ.Κ.6) έλαβε μέρος ως τερματοφύλακας του Εθνικού Άσσιας, αποδόθηκε ποσό £500.- ως δώρο από τους κατηγορουμένους 2,3 και 4 με βάση διευθέτηση που είχε γίνει πριν από την διεξαγωγή του αγώνα, για να έχει ο κ. Χριστοφίδης μειωμένη απόδοση ως τερματοφύλακας του Εθνικού Άσσιας στον αγώνα μεταξύ του Εθνικού Άσσιας και του Ορφέα Αθηαίνου που θα διεξαγόταν στην Αθηαίνου την Κυριακή, 19 Μαΐου, 1985, με σκοπό την αλλοίωση υπέρ του Ορφέα Αθηαίνου του αποτελέσματος του εν λόγω αγώνα." (σελ. 42 αρ. 28-32 και σελ. 43 αρ. Π-Β της Απόφασης)

Και ακόμα παρα-κάτω:-

"Ευρίσκω ότι το βράδυ της Κυριακής 19 Μαΐου, 1985, ο 1ος κατηγορούμενος έδωσε στον κ. Δημ. Χριστοφίδη (Μ.Κ.6) ποσό £300.- ως δώρο με βάση διευθέτηση που είχε γίνει πριν την διεξαγωγή του αγώνα μεταξύ του Ορφέα Αθηαίνου και του Εθνικού Άσσιας την 19 Μαΐου, 1985, στην Αθηαίνου, για να έχει ο κ. Χριστοφίδης μειωμένη απόδοση ως τερματοφύλακας του Εθνικού Άσσιας στον αγώνα μεταξύ του Εθνικού Άσσιας και του Ορφέα Αθηαίνου που θα διεξαγόταν στην Αθηαίνου την Κυριακή 19 Μαΐου, 1985, με σκοπό την αλλοίωση υπέρ του Ορφέα Αθηαίνου του αποτελέσματος του εν λόγω αγώνα". (Σελίδα 45 αρ. 5-18 της Απόφασης)

Πρέπει να σημειωθεί ότι ο "1ος κατηγορούμενος" που αναφέρεται στα πιο πάνω αποσπάσματα της Απόφασης του Ποινικού Δικαστηρίου, είναι ο Πήμπος και "οι κατηγορούμενοι 2,3 και 4" είναι οι αξιωματούχοι του Συλλόγου "ΟΡΦΕΑΣ", που αναφέρονται και στο κατηγορητήριο, της παρούσης υπόθεσης.

Βέβαια τα πιο πάνω πορίσματα του ποινικού Δικαστηρίου, είναι πορίσματα Δικαστηρίου σε άλλη υπόθεση και αφορούν άλλο "κατηγορούμενο", δηλαδή το Πήμπο. Όμως αυτά δεν πρέπει να είναι πορίσματα ποινικού Δικαστηρίου που διαπιστώνουν την ύπαρξη "ωρισμένων γεγονότων και.... ωρισμένων πραγματικών που ο πειθαρχικός Δικαστής οφείλει να δεχθή τούτο (ιστία) ως μετρωμένον εκ του δεδισμένου....", για να χρησιμοποιήσω τη φρασολογία του Συμβουλίου

Επικρατείας της Ελλάδας, στην απόφαση με αριθμό 389 του 1939. Μάλιστα, αυτά είναι πορίσματα του Ποινικού Δικαστηρίου σε υπόθεση όπου οι αξιωματούχοι του Σωματείου "ΟΡΦΕΑΣ" ήσαν συγκατηγορούμενοι. Και παρόλο ότι οι ίδιοι αθώωθηκαν, βασικά, λόγω απόρριψης της εναντίον τους μαρτυρίας για δικονομικούς λόγους που δεν δεσμεύουν την ΑΔΕΑ, στη πραγματικότητα αυτά είναι πορίσματα σχετικά, με τα ίδια "γεγονότα και περιστατικά" που εκδικάσθηκαν και αξιολογήθηκαν από το Ποινικό Δικαστήριο. Ανεξάρτητα από την αθώωση των, τότε, κατηγορουμένων αξιωματούχων του Σωματείου "ΟΡΦΕΑΣ", γεγονός παραμένει ότι το Ποινικό Δικαστήριο, βρήκε ως γεγονόσ και αποφάσισε ότι αυτοί οι αξιωματούχοι του Σωματείου "ΟΡΦΕΑΣ", όντως πλήρωσαν λεφτά στο "1ο Κατηγορούμενο", δηλαδή στο Πάμπο, προς το σκοπό αυτός τα λεφτά να πληρωθούν στο Δημήτρη Χριστοφίδη, τερματοφύλακα του Σωματείου "ΕΘΝΙΚΟΣ" Ασσας, για να έχει αυτός μειωμένη απόδοση.

Το Ποινικό Δικαστήριο, δεν είχε αμφιβολία ότι αυτή η συναλλαγή συνετελέσθη. Γι' αυτό άλλωστε βρήκε ένοχο και καταδίκασε το Πάμπο. Το ποινικό Δικαστήριο δεν καταδίκασε το Πάμπο ότι ο ίδιος, μόνος του, από δική του πρωτοβουλία και από δικά του χρήματα πρόσφερε "δώρο" στο Δημήτρη Χριστοφίδη για να έχει, αυτός, μειωμένη απόδοση. Αντίθετα, το ποινικό Δικαστήριο, σύμφωνα με τα αποσπάσματα που παραθέτω πιο πάνω, βρήκε σαν "γεγονός" και αποφάσισε ότι ο Πάμπος πήρε τα χρήματα από τους, τότε, κατηγορουμένους 2, 3 και 4, δηλαδή από τους ίδιους αξιωματούχους του Σωματείου "ΟΡΦΕΑΣ", που κατονομάζονται στο κατηγορητήριο που βρίσκεται μπροστά μας. Και, κατά επέκταση, ότι αυτοί οι ίδιοι αξιωματούχοι, έδωσαν τα χρήματα στο Πάμπο, για το σκοπό που κατονομάζεται.

Στο μεταξύ το Ανώτατο Δικαστήριο, έχει εκδώσει την απόφαση του στην Εφεση 4960 που είχε καταχωρήσει ο Πάμπος. Με την απόφαση του κατά πλειοψηφία (2 προς 1) το Ανώτατο Δικαστήριο ακύρωσε την απόφαση του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λάρνακας και αθώωσε το Πάμπο.

Εγείρεται λοιπόν το θέμα αν μετά την Απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου, η ΑΔΕΑ σαν Πειθαρχικό Όργανο και για τους σκοπούς αυτής της διαδικασίας μπορεί να λάβει υπόψη του τα ευρήματα γεγονότων στα οποία είχε καταλήξει το Επαρχιακό Δικαστήριο.

Σε σχετική ερώτηση που υπόβαλε στην αρχή της σημερινής συνεδρίας στους ευπαιδευτους συνηγόρους των δυο πλευρών, ο Πρόεδρος της ΑΔΕΑ κ. Ευαγγέλου και οι δυο πλευρές απάντησαν, για διαφορετικούς λόγους, ότι η απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου, δεν πρέπει να θεωρηθεί ότι πρέπει να επηρεάσει τη διαδικασία μπροστά στην ΑΔΕΑ. Ο κ. Ταλαρίδης, από μέρους της ΚΟΠ, είπε ότι η απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου, στην Εφεση του Πάμπου, στηρίζεται

πάνω σε δικονομικούς κανόνες που δεν ισχύουν σε διαδικασία ενώπιον της ΑΔΕΑ. Ο κ. Ευσταθίου, από μέρους της ΑΔΕΑ, είπε ότι εξακολουθεί να υποστηρίζει ότι η απόφαση του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λάρνακας για το Πάμπο, και κατα συνέπεια και η απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου κατα έφεση για την ίδια υπόθεση είναι πράξεις μεταξύ "αλλοτρίων" (res inter alia acta) και κατα συνέπεια δεν επηρεάζει την διαδικασία ενώπιον της ΑΔΕΑ.

Εχω μπροστά μου τις αποφάσεις των Δικαστών του Ανωτάτου Δικαστηρίου, στην Εφεση 4690 και τις έχω μελετήσει.

Οι Δικαστές κ. Λώρης και Πικής, που εξέδωσαν αθωωτική απόφαση, στήριξαν την απόφαση τους σε καθαρά νοματυπικούς και δικονομικούς λόγους, και ιδιαίτερα στα άρθρα 74 του Νόμου Περί Ποινικής δικονομίας που εν πάση περιπτώσει δεν ισχύουν προκειμένου για Πειθαρχικό Όργανο όπως η ΑΔΕΑ. Οι δυο δικαστές δεν ασχολήθηκαν με την ουσία της απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λάρνακας, ούτε με τα ευρήματα γεγονότων διότι σύμφωνα με το σκεπτικό πάνω στα οποία βάσισαν την Απόφαση τους, αυτό δεν ήταν αναγκαίο.

Όμως ο Δικαστής του Ανωτάτου Δικαστηρίου κ. Α. Λοίζου, που εξέδωσε διαφορετική απόφαση επικυρώνοντας τη καταδίκη του Πάμπου, πέρα από τη δικονομική πτυχή, ασχολήθηκε και με την ουσία της υπόθεσης και με ευρήματα γεγονότων του Επαρχιακού Δικαστηρίου. Όχι μόνο δεν αμφισβήτησε ούτε ακύρωσε αυτά τα ευρήματα γεγονότων, αλλά αντίθετα τα επικύρωσε. Αρα αυτά τα ευρήματα γεγονότων, για τους σκοπούς της διαδικασίας μπροστά στην ΑΔΕΑ, εξακολουθούν να υπάρχουν χωρίς αμφισβήτηση. Αυτά τα περιστατικά, δηλαδή, η πληρωμή των χρημάτων από τους αξιωματούχους του "ΟΡΦΕΑ" προς το Πάμπο για δωροδόκιση του τερματοφύλακα του "Εθνικού Ασσιας" και τα άλλα που έχω προαναφέρει έγιναν. Αυτό είναι γεγονός διαπιστωμένο, πια, τόσο από το Επαρχιακό Δικαστήριο όσο και από το Ανώτατο Δικαστήριο.

Σύμφωνα δε, με την Ενδιάμεση Απόφαση αρ. 2 της πλειοψηφίας της ΑΔΕΑ, σε αυτή την απόφαση, η ΑΔΕΑ δικαιούται να λάβη υπόψη της αυτά τα ευρήματα, αυτά είναι αποδεκτή μαρτυρία μπροστά στην ΑΔΕΑ και, κάτω από τις συνθήκες της τωρινής υπόθεσης η ΑΔΕΑ, δεσμεύεται από αυτά τα ευρήματα γεγονότων.

Η περίπτωση ενθυμίζει την υπόθεση όταν τέσσερα πρόσωπα κατηγορούντο ότι εχάρτοπαιζαν μεταξύ τους. Ο ένας κατηγορούμενος παραδέχτηκε τη κατηγορία. Οι άλλοι τρεις αρνήθηκαν τη κατηγορία και, για κάποιους λόγους, αθωώθηκαν. Ο τέταρτος, όμως, αφού παρεδέχθη, καταδικάστηκε. Με ποιούς, λοιπόν "χαρτόπαιζε" αυτός; Μόνος του; Αλλά "μόνος του", δεν μπορούσε να χαρτοπαιζει.

Με άλλα λόγια, η αθώωση "επι Δικαστηρίου" είτε του Πάμπου είτε των αξιωματούχων του "ΟΡΦΕΑ", δεν σημαίνει, αναγκαστικά, ότι η επιλήψιμη ενέργεια δεν έλαβε χώρα. Ιδιαίτερα όταν η αθώωση οφείλεται σε δικονομικούς ή διαδικαστικούς λόγους που δεσμεύουν μέν ένα ποινικό δικαστήριο, αλλά που δεν ισχύουν και δεν δεσμεύουν την ΑΔΕΑ, σαν πειθαρχικό Όργανο και όχι "Δικαστήριο", σε πειθαρχική και όχι σε "ποινική" διαδικασία.

Γι' αυτούς τους λόγους και με βάση αυτή τη επιχειρηματολογία, δεν δέχομαι ότι η ΑΔΕΑ, σαν πειθαρχικό όργανο, δεσμεύεται απλά από την απόφαση του Ποινικού Δικαστηρίου για αθώωση των, τότε, ενώπιό των κατηγορουμένων και δεν δέχομαι ότι η ΑΔΕΑ δεν δικαιούται να εξετάσει τα άλλα "ευρήματα γεγονότων" του Ποινικού Δικαστηρίου, που οδήγησαν στην απόφαση του Ποινικού Δικαστηρίου.

Αντίθετα, πιστεύω ότι το Πειθαρχικό Όργανο, στη προκείμενη περίπτωση η ΑΔΕΑ, δικαιούται και, ίσως υποχρεούται, να πάει πίσω από τη τελική απόφαση του Ποινικού Δικαστηρίου για αθώωση ή καταδίκη, και να ερευνήσει τα άλλα ευρήματα γεγονότων του Ποινικού Δικαστηρίου, που οδήγησαν στη αθώωση ή στη καταδίκη.

Ιδιαίτερα όταν, όπως στη προκείμενη περίπτωση, και όπως τουλάχιστο εγώ, σαν μειοψηφία, έχω αποφασίσει στη Ενδιάμεση Απόφαση 2 της ΑΔΕΑ, οι καταθέσεις των αξιωματούχων του Σωματείου "ΟΡΦΕΑΣ" στην Αστυνομία, που ήσαν κατηγορούμενοι 2, 3 και 4, αντίστοιχα, στη Ποινική Υπόθεση 6263/85, δεν έγιναν αποδεκτές από το Ποινικό Δικαστήριο, διότι η λήψη εκείνων των καταθέσεων, προσέκρουε στους Κανόνες των Δικαστών ("Judges Rules"), που δεν έχουν εφαρμογή σε διαδικασία ενώπιό της ΑΔΕΑ.

Η τωρινή απόφαση μου, είναι συνεπής και απορρέει, πρώτα από τη Ενδιάμεση Απόφαση 1 της ΑΔΕΑ (με την οποία συμφώνησα με τη πλειοψηφία των μελών της ΑΔΕΑ) και με την δική μου Ενδιάμεση Απόφαση 2, που εξέδωσα σε αυτή τη διαδικασία στις 17/2/1986, διαφωνώντας με τη Ενδιάμεση Απόφαση 2, της πλειοψηφίας των μελών της ΑΔΕΑ.

Με βάση τα πιο πάνω, ευρίσκω ότι δικαιούμαι να πάω πίσω από την απόφαση του Ποινικού Δικαστηρίου για αθώωση των, τότε, κατηγορουμένων και να διερευνήσω ποιά είναι τα πραγματικά ευρήματα του Ποινικού Δικαστηρίου επί των "γεγονότων και περιστατικών" που είναι σχετικά με αυτή την υπόθεση, για να κρίνω αν τα τέτοια ευρήματα είναι αποδεκτά σαν μαρτυρία στην ενώπιό της ΑΔΕΑ διαδικασία. Ιδιαίτερα όταν αυτό γίνεται για τους περιορισμένους σκοπούς που έχει η απόφαση που τώρα καλείται να εκδώσει η ΑΔΕΑ, δηλαδή για το αν υπάρχει, στο τωρινό στάδιο, αρκετή και ικανοποιητική μαρτυρία ενώπιό της ΑΔΕΑ, που να στοιχειοθετεί "εκ πρώτης όψεως υπόθεση". Όχι για τη ενοχή ή τη αθωότητα του διωκόμενου Σωματείου. Τουλάχιστο, όχι στο τωρινό στάδιο.

Ο ευπαίδευτος δικηγόρος που εκπροσωπεί την Κ.Ο.Π. στη παρούσα διαδικασία, απεδέχθη ότι αυτά τα ευρήματα γεγονότων του Ποινικού Δικαστηρίου, εφόσον αυτά είναι ευρήματα σε υπόθεση μεταξύ "αλλοτρίων" διαδίκων δεν είναι "δεσμευτικά" για την ΑΔΕΑ. Επέμενε όμως ότι αυτά τα ευρήματα είναι πρόσθετα "αποδεικτικά στοιχεία", που πρέπει να συνεκτιμηθούν.

Αποδέχομαι την εισήγηση του ευπαίδευτου συνήγορου που παρουσιάζεται μπροστά μας για την Κ.Ο.Π.

Ηδη, η απόφαση του Ποινικού Δικαστηρίου στην υπόθεση 6263/85, έγινε ομόφωνα αποδεκτή από την ΑΔΕΑ, ως μαρτυρία ενώπιό μας.

Δέχομαι ότι αυτή η Απόφαση είναι, τώρα, ένα πρόσθετο αποδεικτικό στοιχείο και ότι δικαιούμαι, να ερευνήσω τα ευρήματα του Ποινικού Δικαστηρίου, πάνω σε "γεγονότα και περιστατικά", που αφορούν την παρούσα υπόθεση, κατα πόσο αυτά τα ευρήματα γεγονότων, που είναι αποδεκτή μαρτυρία, προστιθέμενα στην άλλη μαρτυρία που υπάρχει, οδηγούν στο συμπέρασμα ότι υπάρχει αρκετή και ικανοποιητική μαρτυρία που συνθέτει "εκ πρώτης όψεως υπόθεση", ώστε το διωκόμενο Σώματείο να κληθεί σε υπερπόσηση.

Η αξιολόγηση της αποδεικτικής αξίας αυτών των ευρημάτων, θα γίνει σε μεταγενέστερο στάδιο.

Παρά είναι, λοιπόν, τα είδη των ευρημάτων γεγονότων του Ποινικού Δικαστηρίου;

- Ο ποινικός Δικαστής, δεν βρήκε ότι οι κατηγορούμενοι στην υπόθεση 6263/Β'5, δεν ηρώγησαν ούτε ενέργειες και πράξεις για τις οποίες, είχαν κατηγορηθεί. Βρήκε, ότι σύμφωνα με τους κανόνες ποινικής δικονομίας, που ισχύουν οι ποινική διαδικασία αλλά που δεν ισχύουν για την ΑΔΕΑ, μαρτυρία που ηρωγήθηκε στη ποινική δίωξη δεν μπορούσε να γίνει αποδεκτή και οι κατηγορούμενοι απαλλάσσονται διότι δεν υπήρχε μαρτυρία εναντίον τους, στα επίπεδα και με τους κανόνες που ισχύουν και απαιτούνται για ποινική διαδικασία. Που δεν ισχύουν για την ΑΔΕΑ.
- Ο ποινικός Δικαστής βρήκε ότι ο μάρτυρας Δημήτρης Χριστοφίδης, είπε την αλήθεια και ότι είναι ασφαλές να στηριχθεί κανείς στη μαρτυρία του.
- Ο ποινικός Δικαστής βρήκε (σελ. 25 της Απόφασης αρ. 6-12) ότι η κατάθεση του Πάμπου, στα σχετικά της σημεία ήταν αποδεκτή και με βάση αυτή τη κατάθεση (και άλλη μαρτυρία) που δόθηκε, των καταδίκων. (Αυτή η κατάδικη υπόκειται σε Εφεση, αλλά πάνω σε άλλα σημεία που δεν επηρεάζουν τη διαδικασία ενώπιον της ΑΔΕΑ). Η ΑΔΕΑ δεν μπορεί να παραγνωρίσει το γεγονός ότι αυτή η μαρτυρία εμπλέκει και τους αξιωματούχους του "Π'ΦΑ Α".
- Ο ποινικός Δικαστής δεν υπέριψε τη κατάθεση του Πάμπου, στα σημεία που αυτή εμπλέκει τους αξιωματούχους του Σώματείου "Π'ΦΑ Α2", σαν αναληθή ή σαν μὴ εθελοψίαστα, αλλά την υπέριψε με βάση των ποινικών κανόνων της ποινικής δικονομίας ότι κατάθεση συγκατηγορούμενου, δεν συνιστά αποδεκτή μαρτυρία, εναντίον άλλων συγκατηγορουμένων.

Όμως αυτός ο κανόνας της ποινικής δικονομίας, δεν διέπεται την ΑΔΕΑ, τουλάχιστον όσο αφορά το θέμα της αποδεικτικότητας τέτοιων μαρτυριών. Αλλά θέμα, το θέμα της βαρύτητας, αξιολόγηση και αξιοπιστία τέτοιων μαρτυριών.

Με βάση τα πιο πάνω, ευρίσκω και αποφασίζω ότι η διώκουσα Αρχή έχει προσφέρει ενώπιον της ΑΔΕΑ αρκετή και ικανοποιητική μωρτυρία, που συνιστά στοιχειοθέτηση "εκ πρώτης όψεως υπόθεση" εναντίου του διωκόμενου Σωματείου που γι' αυτό, αποφασίζω ότι πρέπει να κληθεί σε υπεράσπιση.

Λευκωσία 6η Μαρτίου 1986

(Υπ) Γάβριελ Παπαδόπουλος
Μέλος της Α.Δ.Ε.Α

